ENTOMOLOGISKA FÖRENINGENS I STOCKHOLM HÖSTSAMMANKOMST

DEN 10 OKTOBER 1891.

Entomologiska föreningen hade sin första ordinarie samman- komst för hösten å Hôtel Phœnix lördagen den 10 oktober, hvar- vid ledamöterna voro talrikt församlade.

Ordföranden, professor O. Sandahl, anmälde inväljandet a följande nya ledamöter: professor J. G. Edgren, grosshandlaren B. Franke, docenten J. af Klercker och konservatorn C. O. Roth, alla bosatta i Stockholm, samt provinsialläkaren i Vrigstad d:r J. F. A. Lindegrén, hvarjämte såsom utländsk ledamot blifvit invald professor C. V. Riley, entomolog vid »United States Department of Agriculture, Division of Entomology» i Washington, N. Amerika. Riley har visat särdeles varmt intresse för föreningens verksamhet.

Ordföranden egnade därefter några saknadens ord åt två under sommaren aflidna medlemmar af föreningen, nämligen hedersledamoten, fältläkaren och riddaren d:r P. A. Edgren samt tandläkaren Aug. Dahlin. Den förre skänkte vid sitt guldbröllop, 1886, sina insektsamlingar till föreningen, och hans dödsbo har nu ökat föreningens tacksamhetsskuld genom förärandet af ett större antal entomologiska arbeten af Dalman, Dahlbom, Gyllenhal, Paykull, Schönherr, Thunberg, Zetterstedt m. fl., för hvilken värderika gåfva ordföranden uttalade föreningens stora tacksamhet.

Den i de närmaste dagarne utkommande samlingen af populära *Uppsatser i praktisk entomologi,* utgifven af föreningen med understöd af allmänna medel, förevisades.

Därefter höll professor CHR. AURIVILLIUS ett längre föredrag »*Om insekternas mundelar*», hvarunder han redogjorde för de åsikter, som rörande dessa delars bildning och utveckling gjort sig gällande alltifrån SAVIGNY (1816) intill våra dagar, då MEINERT framställde en teori om mundelarnes utveckling, särskildt hos de med sugmun försedda tvåvingade insekterna, hvilken afviker från den förut rådande åsikten, att insekternas mundelar alltid voro homologa med de 3 paren extremiteter, hvilka finnas å insekternas mellankropp. Professor AURIVILLIUS förevisade i sammanhang härmed ett af kand. SJÖSTEDT hemsändt exemplar af *Hemimerus talpoides* WALK., som tydligen företer 4 par mundelar.

Konservator SV. LAMPA förevisade en ny skadeinsekt, *Phædon cochleariæ* LATR., som å en egendom i Kilsmo i Nerike alldeles förstört hela rofskörden å ett åkerfält af 8 tunnlands vidd*.

En annan skalbagge, en högst intressant form, af de s. k. snytbaggarnes grupp, *Phytonomus Polygoni* SCHÖNH., hade uppträdt såsom larv bland vårråg med flera vårsäden och förpuppat sig i små genomskinliga kokonger, fästa å axens borst. Professor AURIVILLIUS anmärkte, att denna skalbagges larv lefver, alldeles såsom fjärillarver bruka, i fria luften och icke inuti växtdelar, såsom snytbaggslarver eljest vanligen göra. Konservator LAMPA förevisade de båda skalbaggarne.

Löjtnant C. GRILL hade å Hamrafjället på gränsen mellan Härjedalen och Norge, på 4,000 fots höjd öfver hafvet funnit en mängd svarta larver, hvilka sedan bildade hvita puppor och ur hvilka i sinom tid framkommo alldeles svarta skalbaggar, *Thanatophilus lapponicus* LEACH. Herr LAMPA anmärkte, att en annan skalbagge, *Adimonia Tanaceti* LIN., visade samma ombyte af färg hos larv, puppa och skalbagge.

D:r C. NYSTRÖM hade iakttagit en stor grön gräshoppa, som tycktes vara lidande på något sätt och företedde en sjuklig färgförändring af en fläck å ena sidan af bak-kroppen. Då hon blifvit dödad och närmare undersöktes, brast redan vid lindrig vidröring det anmärkta sjukliga stället, och ur bakkroppen utträngde 8 bruna, glänsande, 7—8 mm. långa puppor, sannolikt af någon fluga, som lyckats att praktisera sina ägg in i gräs-

* Se sid. 144.

hoppan. Genom en tillfällighet gingo pupporna förlorade, så att deras art icke kunde närmare bestämmas. Det anmärktes, att det är tämligen sällsynt att finna fullbildade insekter anstuckna af parasiter.

Prof. SANDAHL omtalade en iakttagelse, gjord å Östra Stäket på Vermdön, rörande en skinnbagge (*Picromerus bidens* L.), som anföll och dödade en larv af Hallonspinnaren (*Gastropacha Rubi* L.). (Se sid. 232).

Byråchefen J. MEVES meddelade slutligen ett slags lekfullt sätt att gå till väga, som två senapsfjärilar företagit sig. Det var en hane och en hona, som sutto vända mot hvarandra med uppslagna vingar. Hanen hade sträckt ut sin sugtunga, och med denna beströk han, rörande hufvudet åt sidorna, honans vingar, hvilka hvarje gång, de berördes af sugtungan, fäldes ned, och genast slogos upprätt igen. De höllo på med denna, så att säga, smekning en god stund, men flögo sedan sin väg.

Oskar Th. Sandahl.

LITTERATUR.

Danmarks större Sommerfugle (*Macrolepidoptera*). Systematisk beskrevne af V. STRÖM. H. I—V. Kjöbenhavn, LEHMANN & STAGES Forlag 1891. — Det arbete, som under ofvanstående titel är under utgifning i Köpenhamn, är synnerligen förtjänstfullt och väl värdt Entomologernas, särskildt Lepidopterologernas uppmärksamhet. Af detsamma har i rask följd de 5 första häftena utkommit och afslutningen (utgörande 1 eller 2 häften) väntas ofördröjligen eller till jul, enligt subskriptionsinbjudningen. Så snart arbetet i sin helhet utkommit, skall det samma blifva utförligare anmäldt i Entomologisk Tidskrift, än hvad nu är lämpligt och möjligt.

O. T. S.
